

Tónk i Tómk

Mëma dwùch synulków miała
Kòzdi jiny. Òdžin-wòda
Jeden - Tónk - bét grzeczny, miłi
Drėdzi - Tómk - jak ta raketa

Tónk zjòdł to, co mëma dała
Zupka? Smaczno surpie z miszci
Tómk wëmislòł, chòdzył głodny
Ròd przegrizòł so radischi

Tónk szedł spac pò dobrinocce
Z nim aniótchi na pizamie
Tómk do pózna czëtòł w nocë
Zăbë ùmęc nierôz zabët

Tónk na ùczbë chòdzył chătno
Z tòblęcë spisywòł wszëtkò
Tómk drăcił szkólną pëtanim
Pismò krzëwé jak directór

Tónk w kòscółkù skłòdòł rãce
Bét dwadzesce lat za słuźka
Tómk zòs wòlòł zagrac w balã
Sã w kòłowé miónczi pùszczac

Tónk czerowòł sã, co jiny
Rzeklë bë z sąsedztwa lėdze
Tómk miòł namklé na kłapanié
A na reglów sta w spòleznie

Dostòł Tónk robòtã w szkòle,
Cobë ùczëc mądre dzecë
Tómka wcyg cos rozprzenosza
I szãtolëło pò swiece

Czej sã Tónk rozestòł z žëcym
Ba szesc ksăži, wójt, òrkestra
A czej kòpnął Tómk w kalădôrz
Spadła kòrtka z tim tu wierszã...

Tómk Fópka, Chwaszczëno, 24 stëcznika 2026 rokù, gòdz. 4.44 d.p.